

luovutetut luottamukselliset asiakirjat ja tiedot saa antaa ainoastaan sellaisten työntekijöiden käyttöön, jotka niitä tarvitsevat sopimuksen täytäntöönpanemiseksi;

sopimuspuolet velvoittavat tällaiset työntekijänsä noudattamaan luottamuksellisuutta sopimuksen mukaisesti;

kaikki tässä yhteydessä esitetyt luottamukselliset tiedot on poistettava lopullisesti tai palautettava toiselle sopimuspuolelle tämän pyynnöstä tai viimeistään sopimuspuolten yhteistyön päättyessä?

(¹) Henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12.7.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi); EYVL L 201, s. 37.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Mercantil de Granada (Espanja) on esittänyt 8.3.2012 — Promociones y Construcciones BJ 200 S.L. ym.

(Asia C-125/12)

(2012/C 174/22)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Mercantil de Granada

Pääasian asianosaiset

Promociones y Construcciones BJ 200 S.L., Ignacio Alba Muñoz, Promociones y Construcciones BJ 200 S.L:n konkurssipesä ja Agencia Estatal de la Administración Tributaria

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (¹) 199 artiklan 1 kohdan g alakohtaa, jossa säädetään, että "1. Jäsenvaltiot voivat säätää, että veronmaksuvelvollinen on verovelvollinen, joka vastaanottaa minkä tahansa seuraavista luovutuksista tai suorituksista: – – g) velallisen kiinteän omaisuuden luovutus maksuvelvollisuuden määräävän päätöksen perusteella pakkomyyntimenettelyssä", tulkittava silloin, kun tuomioistuinmenettely on mainitun velallisen maksukyvyttömyysilmoituksen perusteella alkanut konkurssi, siten, että siinä viitataan vain luovutuksiin, jotka ovat tarkasti menettelyn oman likvidaatiotarkoituksen mukaisia, tai likvidaatiovaiheeseen, jossa kyseinen menettely on, siten että mainittujen kiinteistöjen luovutuksen on tapahduttava velallisen kaiken omaisuuden rahaksi muuttamisen seurauksena, vai käsitteekö se myös minkä tahansa konkurssiin julistetun velallisen konkurssimenettelyn aikana suorittaman kiinteistöjen luovutuksen, kun otetaan huomioon, että konkurssimenettely voidaan muiden vaihtoehtojen ohella päättää konkurssirytyksen likvidaatioon?

- 2) Onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 199 artiklan 1 kohdan g alakohtaa tulkittava siten, että siinä tarkoitettu "pakkomyyntimenettely" käsittää kaikkia velkojia koskevan maksukyvyttömyysmenettelyn, jonka yhteydessä on pakkomyyntivaiheen ulkopuolella ja pelkästään tarkoituksenmukaisuussyistä myyty vapaaehtoisesti jotakin velallisen omaisuutta, vai viitataan siinä sen sijaan vain velallisen omaisuuden rahaksi muuttamiseen tarkoitettuihin pakkotäytäntömenettelyihin?

- 3) Onko mainittua käsitettä viimeksi mainitussa tapauksessa, jos yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 199 artiklan 1 kohdan g alakohdassa viitataan ainoastaan velallisen omaisuuden rahaksi muuttamiseen tarkoitettuihin pakkotäytäntömenettelyihin, tulkittava siten, että se sulkee pois arvonlisäverovelvollisen vaihtamisen missä tahansa tapauksessa, jossa konkurssiin julistettu velallinen luovuttaa kiinteistön pelkästään tarkoituksenmukaisuussyistä ja konkurssi-intressien mukaisesti sen kaiken omaisuuden rahaksi muuttamiseen tarkoitettua vaiheen ulkopuolella, jolloin on jätettävä soveltamatta kansallista lakia, jolla on laajennettu direktiivin 2006/112 199 artiklan 1 kohdan g alakohdan tunnusmerkitö koskemaan tilanteita, joita kyseisessä säännöksessä ei tarkoiteta?

(¹) EUVL L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Saksa) on esittänyt 8.3.2012 — Magdeburger Mühlenwerke GmbH v. Finanzamt Magdeburg

(Asia C-129/12)

(2012/C 174/23)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Magdeburger Mühlenwerke GmbH

Vastaja: Finanzamt Magdeburg

Ennakkoratkaisukysymys

Onko 20.5.1998 tehdyllä komission päätöksellä K(1998) 1712 (¹) (EYVL 1999, L 60, s. 61) jätetty Saksan lainsäätäjälle täytäntöönpanoa koskevaa harkintavaltaa Investitionszulagengesetz-nimisen lain (investointiavustuksista annettu vuoden 1996 laki; InvZulG 1996), sellaisena kuin se on muutettuna

19.12.1998 annetulla Steuerentlastungsgesetz 1999 -nimisellä lailla (verohelpotuksista annettu vuoden 1999 laki), 2 §:n 2 momentin 4 kohdan muotoilun osalta, jonka mukaan kyseisen harkintavallan piiriin kuuluu järjestely, jolla tuetaan kyseessä olevia investointeja, joiden osalta sitova investointipäätös on tehty ennen komission päätöksen täytäntöönpanolle varatun ajan päättymistä tai ennen suunniteltujen toimenpiteiden julkaisemista Bundessteuerblattissa (liittotasavallan verolehti (BStBl)), vaikka investointitavaran luovuttaminen sekä avustuksen määrittäminen ja maksaminen tapahtuu vasta sen jälkeen?

(¹) Saksan maataloustuotteiden jalostamiseen ja kaupan pitämiseen nykyisten alueellisten tukijärjestelmien perusteella mahdollisesti myönnettyistä valtiontuista tehty komission päätös 1999/183/EY (EYVL L 60, s. 61).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 19.3.2012 — Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona v. Generalidad de Cataluña

(Asia C-139/12)

(2012/C 174/24)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona

Vastapuoli: Generalidad de Cataluña

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Velvoitetaanko 17.5.1977 annetun neuvoston direktiivin 77/388/ETY (¹) (nykyään 28.11.2006 annetun direktiivin 2006/112/EY) 13 artiklan B kohdan d alakohdan 5 alakohdassa kantamaan arvonlisävero poikkeuksetta liiketoimista, joilla arvonlisäverovelvollinen myy osakkeita, joilla hankitaan omistusoikeus kiinteistöihin, kun siinä säädetään poikkeuksesta, joka koskee arvopapereita, jotka antavat haltijalleen laillisen tai tosiasiallisen omistus- tai hallintaoikeuden kiinteään omaisuuteen tai sen osaan?
- 2) Sallitaanko 17.5.1977 annetussa neuvoston direktiivissä 77/388/ETY Espanjan arvopaperimarkkinalain nro 24/1988 108 §:n kaltaisten oikeussääntöjen olemassaolo, kun sen nojalla kannetaan jokin muu välillinen vero kuin arvonlisävero eli vero, jota kutsutaan varainsiirtoveroksi, sellaisen yhtiön yhtiöpääoman enemmistön hankkimisesta, jonka varat koostuvat lähinnä kiinteistöistä, eikä oteta huomioon, että kauppaan osallistuvat tahot saattavat olla yrityksiä, ja kun liiketoimista olisi kuitenkin kannettu arvonlisävero, jos kiinteistöt olisi luovutettu suoraan osakkeiden tai osuuksien sijaista?

- 3) Onko 28.7.1988 annetun Espanjan arvopaperimarkkinalain 108 §:n kaltainen kansallinen oikeussääntö, sellaisena kuin se on muutettuna lain nro 18/1991 lisäsäännöksellä 12, EY [43] artiklassa (josta on tullut SEUT 49 artikla) taatun sijoittautumisvapauden ja EY 56 artiklassa (josta on tullut SEUT 63 artikla) määrätyn pääomien vapaan liikkuvuuden mukainen, kun se koskee sellaisten yhtiöiden yhtiöpääoman enemmistön hankintaa, joiden varat koostuvat lähinnä Espanjassa sijaitsevista kiinteistöistä, ilman että olisi mahdollista tutkia, onko yhtiöllä, josta määräysvalta hankitaan, liiketoimintaa?

(¹) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annettu neuvoston direktiivi (EYVL L 145, s. 1).

Kanne 29.3.2012 — Euroopan komissio v. Espanjan kuningaskunta

(Asia C-151/12)

(2012/C 174/25)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Valero Jordana ja B. Simon)

Vastaaja: Espanjan kuningaskunta

Vaatimukset

- On todettava, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut yhteisön vesipolitiikan puitteista 23.10.2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY (¹) 4 artiklan 8 kohdan, 7 artiklan 2 kohdan, 10 artiklan 1 ja 2 kohdan ja liitteessä V olevien 1.3 ja 1.4 kohtien mukaisia velvoitteitaan alueiden sisäisten vesistöalueidensa osalta
- Espanjan kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että Espanjan kuningaskunta on pannut virheellisesti täytäntöön kannekirjelmässä mainitut direktiivin 2000/60/EY säännökset, koska Espanjan lainsäädäntöä sovelletaan ainoastaan Espanjassa sijaitseviin alueiden välisiin vesistöalueisiin. Näin ollen mainittuja säännöksiä ei ole pantu täytäntöön Espanjan oikeusjärjestyksessä alueiden sisäisten vesistöalueiden (joiden vedet virtaavat itsehallintoalueen sisällä) osalta.

(¹) EYVL L 327, s. 1.